

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 15/23
23.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, мр Сретка Јанковића, Драгана Ћесаровића, Марка Јоцића и Маје Илић, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Мијушковић Стошић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца за организовани криминал и бранилаца окривљеног АА, адвоката Вељка Делибашића и адвоката Владана Живковића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1.бр. 125/22 од 15.03.2023. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у присуству јавног тужиоца за организовани криминал Саше Дрецуна и браниоца окривљеног АА, адвоката Вељка Делибашића и у одсуству уредно обавештеног браниоца окривљеног АА, адвоката Владана Живковића, дана 23.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

I

Поводом жалбе јавног тужиоца за организовани криминал, а по службеној дужности, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1.бр. 125/22 од 15.03.2023. године, у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ, за које је окривљени АА у ставу II изреке првостепене пресуде оглашен кривим, само у погледу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, окривљеног АА, због наведеног кривичног дела, применом одредби чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ, **ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци**, док се жалба јавног тужиоца за организовани криминал у делу у ком је изјављена у односу на наведено кривично дело **ОДБИЈА** као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу става II изреке, **ПОТВРЂУЈЕ**.

II

УСВАЈАЊЕМ жалбе јавног тужиоца за организовани криминал у делу у ком је изјављена против става I изреке првостепене пресуде и бранилаца окривљеног АА, адвоката Вељка Делибашића и адвоката Владана Живковића, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1.бр. 125/22 од 15.03.2023. године у ставу I изреке и у том делу списи предмета враћају првостепеном суду на поновно суђење.

III

Према **окривљеном АА**, који се налази у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, Кпп-По1 18/22 од 13.05.2022. године, а који му се рачуна од 12.05.2022. године, када је лишен слободе, **ПРОДУЖАВА СЕ ПРИТВОР**, из законских разлога прописаних чланом 211 став 1 тачка 1 ЗКП, па му исти има трајати до даље одлуке првостепеног суда.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, К.По1 бр.125/22 од 15.03.2023. године окривљени АА је у ставу I изреке оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ, а у ставу II изреке наведене пресуде је оглашен кривим да је извршио једно кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ, па му је суд применом напред наведених законских прописа, одредби чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ, а у односу на кривично дело описано у ставу I изреке и одредби чланова 56 и 57 КЗ претходно утврдио појединачне казне затвора, и то за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ, описано у ставу I, казну затвора у трајању од 7 година, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ, описано у ставу II, казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, па га је суд уз даљу примену одредби чланова 60 и 63 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 8 година, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 12.05.2022. године, па надаље.

На основу члана 87 у вези са чланом 246 став 8 КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета ближе наведених на странама 5, 6, 7 и 8 наведене пресуде.

На основу члана 87 у вези са чланом 348 став 6 КЗ, према окривљеном АА је изречена мера безбедности одузимања предмета ближе наведених на странама 8 и 9 првостепене пресуде.

На основу члана 264 ЗКП, окривљени АА је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ чија ће висина бити накнадно одређена посебним

решењем, те да плати суду износ од 20.000,00 динара на име паушала, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудне наплате.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац за организовани криминал, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, због непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440 став 1 и 2 ЗКП и због одлуке о кривичној санкцији из члан 441 став 1 ЗКП, с предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени, на основу члана 455 став 1 тачка 3 ЗКП, пресудом усвоји жалбу и преиначи пресуду Посебног одељења за организовани криминал Вишег суда у Београду К.По1 бр.125/22 од 15.03.2023. године, и то тако што ће му због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ утврдити казну затвора у трајању не мањем од 12 година, а да за извршење два кривична дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ утврди казне затвора у трајању не мањем од по 3 године, а потом изрекне јединствену казну затвора у трајању не мањем од 15 година или да решењем усвоји жалбу, укине пресуду Посебног одељења за организовани криминал Вишег суда у Београду К.По1 бр.125/22 од 15.03.2023. године и врати на поновно одлучивање;

-браниоци окривљеног АА, адвокат Вељко Делибашић и адвокат Владан Живковић, против одлуке из става I пресуде, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји поднету жалбу, укине ожалбену пресуду и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење или да Апелациони суд у Београду усвоји предметну жалбу и преиначи ожалбену пресуду на тај начин што ће АА осудити за извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и уз захтев да, на основу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, као браниоци окривљеног, буду обавештени о седници већа Апелационог суда у Београду на којој ће се одлучивати о жалби;

Бранилац окривљеног АА, адвокат Владан Живковић, изјавио је одговор на жалбу јавног тужиоца за организовани криминал, с предлогом да Апелациони суд у Београду одбије жалбу тужилаштва као неосновану.

Јавни тужилац за организовани криминал је у поднеску КТЖ бр.32/23 од 14.06.2023. године предложио да се донесе пресуда којом ће се одбити жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Вељка Делибашића.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је одржао седницу већа у смислу члана 447 ЗКП, у присуству јавног тужиоца за организовани криминал Саше Дрецуна и браниоца окривљеног АА, адвоката Вељка Делибашића и у одсуству уредно обавештеног браниоца окривљеног АА, адвоката Владана Живковића, на којој је размотрио списе предмета, заједно са првостепеном пресудом, изјављеним жалбама, одговором на жалбу и наведеним поднеском јавног тужиоца за организовани криминал, па је, након што је побијану пресуду, у смислу члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру

основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, ценећи жалбене наводе и предлоге, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

По мишљењу већа Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, првостепеном пресудом је у делу у ком је окривљени у ставу I изреке оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ начињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, која се састоји у томе што у пресуди нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, затим у томе што су дати разлози пресуде потпуно нејасни, као и у томе што постоји знатна противречност између онога што се о чињеницама које су предмет доказивања наводи у разлозима пресуде о садржини записника и самих тих записника. Осим тога, првостепена пресуда је у наведеном делу заснована на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, а што је било од утицаја и на правилну примену кривичног закона.

Побијаном пресудом окривљени АА је у ставу I изреке оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у оквиру организоване криминалне групе, коју је он организовао, а чији припадници су били окривљени ББ, који је неправноснажно осуђен и ВВ, који је правноснажно осуђен, тако што су неовлашћено производили и ради продаје држали опојну дрогу канабис.

Дајући у образложењу пресуде разлоге за своју одлуку, првостепени суд је, између осталог, навео да је чињеницу да је окривљени АА организатор организоване криминалне групе утврдио пре свега из чињенице да је исти власник куће у ..., улица ..., у којој кући и помоћним просторијама је пронађена потпуно и савремено опремљена лабораторија за производњу опојне дроге канабис у вештачким условима у смислу да је, поред 796 садница и исечене биљне материје у свежем и сувом стању за коју је утврђено да представља опојну дрогу канабис, пронађена и комплетна опрема за узгајање исте биљке, одвајање грана, листова и цветова, за сушење, мерењавање и паковање опојне дроге, са све писаним упутствима и књигама о узгајању истих биљака, те потврде о одузетим предметима у истој кући, чијим потписивањем се окривљени АА декларисао као једини и искључиви власник опојне дроге и опреме за производњу исте која је пронађена у истој кући, затим имајући у виду значајна новчана средства која су пронађена и одузета од окривљеног АА, затим чињеницу да је вештачењем биолошких трагова на предметима у истој лабораторији утврђено да су пронађени ДНК трагови окривљеног АА и осуђених ББ и ВВ, затим из извештаја о тајном надзору и снимању, као и праћењу телефонске комуникације из којих неспорно произлази да су се ова лица у дужем временском периоду који је наведен у диспозитиву пресуде бавила производњом и држањем ради продаје опојне дроге канабис која је пронађена у истом објекту, а поготово имајући у виду чињеницу да је осуђени ВВ имао боравиште, односно живео у кући где је пронађена опојна дрога, те да су ДНК трагови све тројице окривљених пронађени на предметима који су пронађени у лабораторији и служили за производњу исте опојне дроге, што је и констатовано у записнику о вештачењу биолошких трагова Биолошког факултета у Београду број протокола 22-245, 22-237 и број протокола 22-238, сви од 05.08.2022. године, а узимајући у обзир и чињеницу да према окривљеном ВВ постоји правноснажна пресуда Вишег суда у Београду,

Посебног одељења, Спк.По1.бр.86/22. На основу свега наведеног, суд је нашао да је у питању организована криминална група састављена од три лица која је деловала у временском периоду који је назначен у изреци пресуде, те да су деловали споразумно и на организовани начин, у којој организованој криминалној групи је окривљени АА био организатор, који је обезбедио простор за узгој опојне дроге канабис у гаражи и помоћним просторијама куће у улици ... у ..., чији је власник, да је он сам својим финансијским средствима набавио опрему за узгајање биљке канабис у вештачким условима и опрему за одвајање грана, листова и цветова, сушење, меревање и паковање опојне дроге, а што произлази из потврде о одузетим предметима, где је констатовано да је велика количина новца одузета управо од окривљеног АА и чиме је контролисао целокупан процес неовлашћене продаје опојне дроге, те да је осталим члановима групе издавао наређења у вези узгајања и производње поменуте опојне дроге, што произлази из извештаја о пресретнутој комуникацији између окривљених која је констатована у извештају о оствареним телефонским комуникацијама МУП РС, Одељења за сузбијање организованог кријумчарења опојних дрога 03/2-3-1-4 СП.бр.230-492/21 од 06.07.2022. године, док су осуђени ББ и ВВ имали задатак да непосредно спроводе процес производње опојне дроге, тако што су исту садили, наводњавали, прехрањивали, хемијским и другим препаратима, подешавали су влажност, вентилацију, освету и температуру у објекту где су производили опојну дрогу, као и сечење, сушење и паковање опојне дроге, а чији је крајњи циљ била даље продаја опојне дроге и стицање користи за организовану криминалну групу.

Осим тога, првостепени суд је образлажући субјективни однос окривљеног АА према наведеном кривичном делу навео да се умишљај окривљеног који је оглашен кривим за квалификовани облик кривичног дела огледа у томе што је био свестан чињенице да исто чини удруживањем, као организатор више лица, за вршење наведеног дела, па је и поред тога хтео извршење дела, као и да је намера окривљеног управо била да се удружи са остала два припадника како би се бавили неовлашћеном производњом опојне дроге у циљу неовлашћеног промета исте, што је и чинио у правцу извршења наведеног дела, за које се може изрећи казна затвора од четири године или тежа. По налажењу првостепеног суда, та намера је испољена реално кроз правни облик организоване криминалне групе, па да се због тога ради о организованом криминалу у смислу члана 112 став 35 КЗ, који се односи на то да се ради о групи са више од три лица, која је постојала одређено време, да су деловали споразумно на организовани начин, а ради стицања финансијске користи, при чему је сваки члан криминалне групе имао унапред одређене задатке и улогу. Ову криминалну групу је, како се наводи у образложењу првостепене пресуде, према утврђеном чињеничном стању, организовао управо окривљени АА, у коју су се удружили и постали припадници групе осуђени ББ и ВВ, свесно прихвативши активности криминалне групе као своје, а коју су манифестовали извршавањем постављених задатака од стране организатора организоване групе,

Међутим, основано се жалбом бранилаца окривљеног АА истиче да првостепени суд у образложењу пресуде, у односу на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ, за које је окривљеног огласио кривим, није навео довољне, јасне и аргументоване разлоге у погледу одлучне спорне чињенице да је окривљени инкриминисане радње за које је оглашен кривим предузео у оквиру организоване криминалне групе, чији је био

организатор, а која чињеница представља основ и за правилну примену материјалног права, већ је само уопштено навео да постоје битни елементи појма организоване криминалне групе и навео да је окривљени предузео радње које су му диспозитивом оптужног акта стављене на терет, што не може бити одговарајуће и довољно образложење за став суда, с обзиром да је првостепени суд био дужан да изврши детаљну анализу и оцену изведених доказа и наведе којим доказима и чињеницама које из њих произлазе се потврђују наводи оптужбе да је окривљени био организатор организоване криминалне групе, чији су припадници били осуђени ББ и ВВ, а која је у периоду од 25.08.2021. године до 12.05.2022. године неовлашћено производила и држала ради продаје опојну дрогу канабис ради стицања финансијске користи.

Наиме, одредбом члана 112 тачка 35 КЗ јасно је прописано да је организована криминална група група од три или више лица, која постоји одређено време и делује споразумно у циљу вршења једног или више кривичних дела за која је прописана казна затвора од четири године или тежа казна, ради неспоредног или посредног стицања финансијске или друге користи.

Из овако дефинисаног појма организоване криминалне групе произлази да је потребно да су кумулативно испуњени следећи услови, и то: 1) бројчани састав-групу морају чинити најмање три лица, 2) одговарајући временски континуитет-група мора постојати одређено време, 3) криминална циљна усмереност-група делује споразумно у циљу вршења једног или више кривичних дела за која је прописана казна затвора од четири године или тежа казна, те 4) генерална сврха криминалног деловања-циљ вршења једног или више кривичних дела јесте стицање финансијске или друге користи.

Како, дакле, да би се инкриминисана делатност окривљеног АА правно оценила као поступање у оквиру организоване криминалне групе, чији је он био организатор, није довољно само постојање три лица, односно да је радње кривичног дела предузео са осуђенима ББ и ВВ, већ је неопходно у конкретном случају доказати њихову повезаност која је постојала изван временски период и да су деловали споразумно с циљем предузимања кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ за које се може изрећи казна затвора преко 20 година, а ради стицања финансијске користи, то је, по мишљењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, из образложења првостепене пресуде нејасно на основу којих чињеница и доказа је суд утврдио да је у предметном случају постојала јасна хијерархијска организација, да је окривљени АА, као организатор наведене организоване криминалне групе, поступао са организационом и управљачком вољом, односно да је поставио основне принципе рада организоване криминалне групе, одредио циљеве и начин њиховог остваривања, одредио улоге њених чланова и потом им у вези са постављеним задацима издавао наређења и инструкције поводом неовлашћене производње опојне дроге, а да су припадници организоване криминалне групе ББ и ВВ деловали уз строгу дисциплину и са припадничком вољом, тако да је свако од њих имао унапред одређене задатке у оквиру процеса неовлашћене производње опојне дроге које је извршавао. По мишљењу већа овог суда, о наведеним одлучним чињеницама које су биле предмет доказивања првостепени суд у пресуди није навео јасне, довољне и аргументоване разлоге.

Осим тога, по мишљењу овог суда, првостепени суд је, позивајући се у побијаној

пресуди на извештаје о тајном праћењу и снимању, као и о тајном надзору комуникације, као на једне од кључних доказа којима поткрепљује свој закључак да је окривљени деловао у оквиру организоване криминалне групе, чији је био организатор, пропустио да изврши детаљну анализу садржине доказног материјала прибављеног применом наведених посебних доказних радњи и исти доведе у везу са другим изведеним доказима, као и да наведе којим конкретним телефонским раговорима и СМС порукама, односно којим контактима и комуникацијом без употребе техничких средстава је утврдио наведене одлучне чињенице, а посебно повезивање наведених лица и њихово споразумно деловање у инкриминисаном периоду ради извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ.

Основано се, такође, жалбом бранилаца окривљеног истиче да су нетачни наводи ожалбене пресуде да је пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, Спк.По1.бр. 86/22 од 02.12.2022. године изведена као доказ на сагласан предлог странака, с обзиром да из записника о припремном рочишту одржаном дана 12.12.2022. године произлази да се одбрана противила извођењу овог доказа.

С тим у вези, имајући у виду да је првостепени суд у делу образложења пресуде у ком је навео садржину изведених доказа, на страни 54, навео да је увидом у пресуду Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, Спк.По1.бр. 86/22 од 02.12.2022. године утврдио да је осуђени ВВ оглашен кривим као припадник организоване криминалне групе коју је организовао окривљени АА, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 и 2 КЗ и кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и да је осуђен на казну затвора у трајању од 5 година, а да је потом на страни 66 образложења пресуде, наводећи на основу којих доказа је закључио да је окривљени АА био организатор организоване криминалне групе која се у дужем временском периоду бавила производњом и држањем ради продаје опојне дроге канабис, суд навео да је узео у обзир и чињеницу да према окривљеном ВВ постоји правноснажна пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, Спк По1 бр.86/22, то је, по мишљењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, из образложења пресуде нејасно које чињенице које су биле предмет доказивања у поступку против окривљеног АА је првостепени суд утврдио на основу наведене пресуде донете на основу споразума о признању кривице у односу на окривљеног ВВ, посебно с обзиром да је значај пресуде донете на основу признања кривичног дела својим чињеничним и правним оквирима ограничен и може се ценити само у склопу других изведених доказа којима се поткрепљују чињенице утврђене у поступку према саокривљеном, односно пресуда којом је прихваћен споразум о признању кривичног дела у квалитативном смислу не може бити доказ за радњу окривљеног према ком се води кривични поступак, већ само у односу на радње лица које је закључило споразум о признању кривичног дела, јер споразум о признању кривице представља *inter partes* споразум на коме се не може темељити кривица трећег лица.

Осим тога, првостепени суд је на страни 74 образложења ожалбене пресуде навео да није донео одлуку о одузимању имовинске користи од окривљеног АА,

имајући у виду да се радње окривљеног АА за које је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ састоје у неовлашћеној производњи и неовлашћеном држању ради продаје супстанци које су проглашене за опојну дрогу, а да није било доказа да је окривљени исту дрогу продао, чиме би евентуално стекао неку имовинску корист, због чега није ни донета одлука о одузимању имовинске користи.

Међутим, имајући у виду да је на страни 66 образложења пресуде, у делу у коме је дао разлоге за свој закључак да је окривљени АА био организатор организоване криминалне групе, суд навео да је окривљени обезбедио простор за узгој опојне дроге канабис у гаражи и помоћним просторијама куће у улици ... у ..., чији је власник, да је сам својим финансијским средствима набавио опрему за узгајање биљке канабис у вештачким условима и опреме за одвајање грана, листова и цветова, сушење, размеравање и паковање опојне дроге, а што произлази из потврде о одузетим предметима у којој је констатовано да је велика количина новца одузета управо од окривљеног АА и чиме је контролисао целокупан процес неовлашћене продаје опојне дроге, то је нејасно како је првостепени суд одбио да новчана средства која су критичном приликом пронађена и одузета од окривљеног АА, око 300.000 евра, одузме као имовинску корист прибављену извршењем кривичног дела наводећи да новац који је пронађен није повезан са кривичним делом које је предмет овог кривичног поступка, иако је, дакле, на основу оцене изведених доказа закључио да наведени новац очигледно проистиче од продаје опојне дроге, дакле да је непосредно повезан са криминалним понашањем окривљеног, а да сагласно члану 91 став 1 КЗ нико не може задржати имовинску корист прибављену кривичним делом.

Имајући у виду да је првостепена пресуда у делу у ком је окривљени оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка, као и на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, то је иста усвајањем жалбе јавног тужиоца за организовани криминал у делу у ком је изјављена у односу на наведено кривично дело и усвајањем жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Вељка Делибашића и адвоката Владана Живковића, укинута у ставу I изреке и списи предмета у наведеном делу враћени првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити битну повреду одредаба кривичног поступка на коју му је указано овом пресудом и ради утврђивања одлучне чињенице да ли је окривљени поступао као организатор организоване криминалне групе детаљно ценити све изведене доказе како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и закониту одлуку за коју ће дати јасне, довољне и аргументоване разлоге.

Жалбом јавног тужиоца за организовани криминал побија се првостепена пресуда у делу у ком је окривљени АА у ставу II изреке пресуде оглашен кривим због извршења једног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ, тако што се истиче да околности везане за породичне прилике окривљеног, који је ожењен и има два пунолетна детета, ранији живот, односно неосуђиваност, суд није требало да цени

као олакшавајуће околности јер се налазе на страни скоро сваког грађанина Републике Србије, с чим у вези се посебно указује да је суд пропустио да дефинише у чему се тачно огледају породичне прилике окривљеног, односно да јасно образложи на који начин брачност и чињеница да је окривљени отац два пунолетна детета утичу на одлуку суда да примени ове околности, као и да тврдње окривљеног о породичности и брачности нису поткрепљене одговарајућом документацијом. Осим тога, посебно се указује на велику количину криминалне активности, односно на чињеницу да се ради о великом броју нерегистрованог оружја, и то о укупно шест комада оружја различитих марки, модела и калибра, и великој количини муниције различитог калибра, укупно 201 метак, које оружје и муницију је неовлашћено и скривено држао на две локације које су се налазиле под његовом контролом, а што је првостепени суд требало да цени као отежавајуће околности приликом утврђивања висине кривичних санкција.

Испитујући поводом жалбе јавног тужиоца за организовани криминал и по службеној дужности, с обзиром да је првостепену пресуду укинуо у односу на кривично дело дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ, описано у ставу I изреке, првостепену пресуду у делу одлуке о казни у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим ставом II изреке пресуде, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је нашао да је првостепени суд приликом одлучивања о висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности прописане чланом 54 КЗ, које су од утицаја да висина кривичне санкције буде правилно одмерена и да је истима дао адекватан значај. Наиме, правилно је првостепени суд, супротно наводима жалбе јавног тужиоца, од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио његове породичне прилике, односно да је ожењен и отац двоје деце, као и његову неосуђиваност, с обзиром да су наведене околности одредбом члана 54 став 1 КЗ изричито прописане као околности које су од значаја приликом одмеравања казне, док је од отежавајућих околности ценио степен његове кривице. Имајући у виду наведене утврђене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљеног, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је нашао да је првостепени суд окривљеном правилно због извршења кривичног дела из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, на коју га је овај суд и осудио.

По мишљењу већа Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, казном затвора у наведеном трајању у потпуности ће се остварити сврха кажњава из члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, имајући у виду тежину извршеног кривичног дела, степен повреде заштићених друштвених вредности, степен кривице окривљеног и личност окривљеног.

С тим у вези, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је имао у виду да жалба јавног тужиоца за организовани криминал садржи, између осталог, предлог да се усвајањем жалбе првостепена пресуда преиначи тако што ће се окривљеном због извршења два кривична дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ утврдити казне затвора у трајању не мање од по 3 године, при чему јавни тужилац као основ за улагање жалбе није навео повреду закона, нити је у образложењу жалбе указао да је погрешно

првостепени суд радње окривљеног правно квалификовао као једно, уместо два кривична дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ, како му је оптужним актом стављено на терет, па је, неупуштајући се у детаљнију анализу с обзиром да је, у смислу члана 451 став 1 ЗКП, правило да другостепени суд испитује пресуду само у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, нашао да је правилно првостепени суд, на основу чињеница да је код окривљеног АА нађено 5 примерака ватреног оружја и 1 примерак конвертибилног оружја са припадајућом муницијом, која количина се може сматрати већом количином јер превазилази стандарде у погледу неовлашћеног поседовања ватреног оружја од стране физичког лица, и то у објектима чији је власник, на две локације, у ..., улица ... и у ..., улица ..., а за које оружје и муницију није имао дозволу за држање, закључио да се ради о једном кривичном делу недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ, а не о два кривична дела, како је јавни тужилац за организовани криминал квалификовао у оптужници радње окривљеног.

С обзиром на наведене разлоге, Апелациони суд Београду, Посебно одељење, је жалбу јавног тужиоца за организовани криминал у делу у ком је изјављена против става II изреке првостепене пресуде, у ком је окривљени оглашен кривим због извршења једног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ оценио као неосновану.

Имајући у виду да је првостепену пресуду укинуо у односу на кривично дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим ставом I изреке, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је у складу са чланом 458 став 4 ЗКП, с обзиром да се окривљени налази у притвору, испитао да ли још постоје разлози за притвор према окривљеном, па је закључио да је оправдано продужење притвора према окривљеном по основу прописаном чланом 211 став 1 тачка 1 ЗКП.

Наиме, из списка предмета произлази да је окривљени основано сумњив да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ, па имајући у виду да је окривљени држављанин не само Републике Србије, већ и Републике Хрватске, као и врсту и тежину кривичног дела које му се ставља на терет, то по мишљењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, постоје околности које указују на опасност да ће се окривљени, у случају боравка на слободи, крити или дати у бекство и тако постати недоступан суду, због чега је његово задржавање у притвору по основу прописаном чланом 211 став 1 тачка 1 ЗКП нужно и неопходно у циљу обезбеђења његовог присуства.

Имајући у виду наведене разлоге, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је применом одредби чланова 457, 458 и 459 ЗКП донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

Записничар
Јелена Мијушковић Стошић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић